

Julkishallinnon työllisyystilanne on keskimäärin vakaa, mutta maiden välillä on suuria eroja

- Vaikka monet OECD-maat raportoivat mittavista työpaikkojen leikkauksista keskushallinnossa taluskriisin jälkeisten julkistalouden säästötoimien yhteydessä, koko julkisen sektorin työllisyyden prosenttiosuus OECD-maiden koko työllisyydestä nousi lievästi 2007-2015 välisenä aikana 17,9 %:ista 18,1 %:iin.
- Tämän keskiarvon takana on kuitenkin maakohtaisia eroja. Julkisen sektorin työpaikkojen osuus kaikista työpaikoista laski eniten Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Israelissa (yli 2,5 prosenttipistettä) vuosina 2007-2015. Sitä vastoin Tsekin tasavallassa, Virossa, Unkarissa, Sloveniassa ja Espanjassa niiden osuus kasvoi samana ajanjaksona vähintään kahdella prosenttipisteellä.
- Tämä suhdeluku (julkisen sektorin työpaikkojen osuus kaikista työpaikoista) kätkee taakseen muutoksia absoluuttisessa työllisyydessä julkisella sektorilla. Vuosina 2014-2015 julkisen sektorin työpaikkojen määrä kasvoi Turkissa 3,9 %, kun taas Alankomaissa se laski yli 3,6 %. Nämä muutokset eivät näy suhdeluvussa, koska julkisen sektorin työllisyys muuttui samassa suhteessa kokonaistyöllisyyden kanssa.
- Keskimäärin D1-tason johtajat (korkein taso) ansaitsevat 27 % enemmän kuin D2-tason johtajat, 72 % enemmän kuin keskitason (D3) johtajat, kaksi kertaa enemmän kuin D4-tason johtajat ja 2,6 kertaa enemmän kuin kokeneet tekniset ammattilaiset. Tämä kertoo siitä, että johtotehtävistä saa merkittävästi korkeamman palkanlisän kuin teknisestä erikoistumisesta. Sihteerit ansaitsevat keskimäärin neljä kertaa vähemmän kuin D1-tason johtajat.

Naiset ovat aliedustettuina julkishallinnon johtotehtävissä

- Naisten osuus on keskimäärin vain 29 % kansanedustajista ja 28 % ministereistä OECD-maissa vuonna 2017.
- Vaikka naiset edustavat 58 % julkisen sektorin koko työvoimasta, heidän osuutensa johtotehtävissä olevista on vain 32 %.
- Naisten tasapuolinen edustus julkishallinnossa ja työllisyyden kaikilla tasoilla laajentaa organisaatioiden suorituskyvyn parantamiseen tarvittavaa osaamisvarantoa.

Suorituskyvyn mittarit ja käyttäytymistutkimukset (behavioural insights) parantavat julkisen sektorin tehokkuutta ja vaikuttavuutta

- Melkein kaikilla mailla on pakolliset suorituskyvyn arviointijärjestelmät keskushallinnon työntekijöille. Suorituskyvystä palkitseminen on edelleen haasteellista ja tulosperusteisen palkkajärjestelmän käyttö on pysynyt samalla tasolla vuodesta 2010 lähtien.
- Julkisten menojen uudelleenarviointia käytetään aina vain enemmän OECD-maissa menojen valvonnan ja priorisoinnin tehostamiseksi. 22 OECD-maata suoritti ainakin yhden menojen uudelleenarvioinnin vuosina 2008-2016, kun taas vuosina 2000-2007 niitä suoritettiin vain viidessä maassa.
- Käyttäytymistutkimusten (behavioural insights) käyttö on juurtumassa moniin OECD-maihin useimmiten politiikkaohjelmien toimeenpanon parantamiseksi. Niillä on käyttöpotentiaalia politiikkaohjelmien koko elinkaaren ajan ja varsinkin ohjelmien suunnittelussa ja arvioinnissa.

Avoimen hallinnon aloitteet yleistyvät, mutta niistä on tehtävä lisää arvioita

- OECD-maat ovat vakiinnuttamassa käyttöön avoimen hallinnon periaatteita läpinäkyvyydestä, vastuuvollisuudesta ja osallistumisesta. Noin puolet OECD-maista (17 maata 35:stä) on laatinut kansallisen strategian avoimesta hallinnosta.
- Useimmat OECD-maat ovat omaksuneet "oletusarvona avoin"-toimintaperiaatteen, jonka mukaan kaikki julkishallinnon tiedot ovat avoimesti saatavilla, jollei ole laillista perustetta olla jakamatta niitä.

- Se, kuinka laajasti maat edesauttavat tietojen uudelleenkäyttöä julkishallinnon ulkopuolella (hackathonit ja yhteistyöhön perustuvat luovat tapahtumat) ja sen sisäisesti (koulutus- ja tiedotustilaisuudet) vaihtelee kuitenkin suuresti.
- Harvat maat arvioivat sitä, saadaanko avoimen hallinnon aloitteilla aikaan halutut taloudelliset, sosiaaliset ja julkishallinnon tuottavuutta ja valtuuvelvollisuutta parantavat vaikutukset.

Kansalaisten luottamuksen palauttamiseksi ja palvelujen saatavuuden takaamiseksi tarvitaan lisää toimia

- Kansalaisten luottamus hallituksiinsa on edelleen alhaisempi kuin ennen talouskriisiä. Vuonna 2016 OECD-maissa keskimäärin 42 % kansalaisista vastasi luottavansa kansalliseen hallitukseensa, verrattuna 45 %:iin ennen vuotta 2007.
- Väestöryhmien välistä eriarvoisuutta on nähtävissä edelleen julkisten palvelujen saatavuudessa, reaktiivisuudessa ja laadussa. Kaikissa OECD-maissa matalan tulotason kansalaiset raportoivat suuremmista tyydyttämättömistä terveydenhoitotarpeista kuin korkeamman tulotason kansalaiset. Yhtä lailla sosioekonomisesti heikommassa asemassa olevien opiskelijoiden todennäköisyys jäädä ilman tieteellistä peruspätevyyttä on kolme kertaa suurempi kuin hyväosaisilla opiskelijoilla.
- Hallistusten pitäisi torjua myös "sähköisen syrjäytymisen" uusien muotojen syntyä. Samaan aikaan kun yhä suurempi osa kansalaisista käyttää digitaalisia kanavia asioidessaan julkishallinnon kanssa, koulutustasosta, asumisalueesta ja iästä riippuvassa käsityskykytasossa on edelleen sitkeitä eroja.

© OECD

Tämä yhteenveto ei ole virallinen OECD-käännös.

Tämän yhteenvedon kopioiminen on sallittua sillä edellytyksellä, että OECD:n tekijänoikeudet ja alkuperäisen julkaisun nimi mainitaan.

Monikieliset yhteenvedot ovat käännettyjä otteita OECD:n julkaisuista, jotka on julkaistu alun perin englanniksi ja ranskaksi.

[Read the complete English version on OECD iLibrary!](#)

© OECD (2017), *Government at a Glance 2017*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/gov_glance-2017-en